

KOMPETANSE

Informasjoner om utdanning og arbeidsmarked

Bruksanvisning for bladet

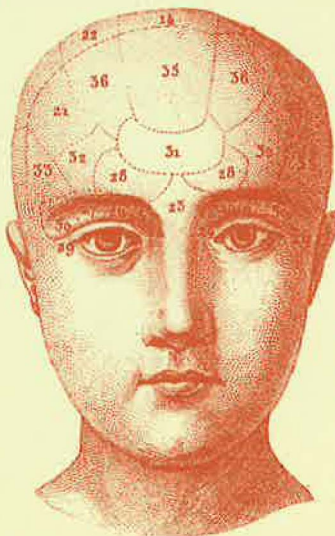
Det du nå har i hånden er første nummer av KOMPETANSE, et informasjonsblad utgitt av avdelingen for høyere utdanning ved NAVF's utredningsinstitutt.

Med KOMPETANSE ønsker vi å:

- knytte kontakt mellom avdelingen og «brukerne» av våre resultater
- presentere «smaksprøver» fra våre undersøkelser og åpne adgang til å bestille rapporter og meldinger som vi utgir
- reise det vi oppfatter som sentrale problemstillinger innenfor vårt område – utdanning og arbeidsmarked.

Vi tar sikte på å utgi KOMPETANSE to ganger i året – i mai og oktober – og har foreløpig bestemt oss for en prøveperiode på to år. Bladet blir distribuert gratis til personer og institusjoner som vi oppfatter som våre «brukere». Vi er imidlertid svært takknemlige for å få reaksjoner allerede etter dette første nummeret på:

- om du/dere ønsker tilsendt flere eksemplarer
- om det er andre personer/institusjoner som du mener bør motta bladet
- om navn og adresse er korrekt skrevet.

I hvert nummer av KOMPETANSE ønsker vi å gi en kort presentasjon av hovedresultatene fra våre utredningsprosjekter. Tankegangen er dels å tilby «smaksprøver» slik at leserne kan vurdere om de vil bestille rapporten, men også å gi «resultatservice» fra avdelingens arbeidsområde.

I første nummer av bladet velger vi å presentere resultater som sier noe om situasjonen for *søkerne til høyere utdanning* – poengsamling, og om *kandidatene fra høyere utdanning* – jobbsøking.

Otto Hauglin

Kompetanse

Informasjoner om utdanning og arbeidsmarked
Utgitt av NAVF's utredningsinstitutt, Wergelandsveien 15, Oslo 1, tlf. (02) 20 65 35
Redaktør:
Utredningsleder Otto Hauglin

Innhold

Bruksanvisning for bladet	s. 1
Nytt liv i debatten om høyere utdanning	s. 2
Poengsamling – nødvendig gode eller unødvendig onde	s. 3
Dette jobber vi med	s. 4
Utdanning for full sysselsetting, men hvordan?	s. 5
Lettere å skaffe seg jobb	s. 7
Bestillingsseddel	s. 8

Nytt liv i debatten om høyere utdanning

Skal Norge beholde sitt velferdsnivå er det nødvendig med en målrettet innsats i forskning og høyere utdanning. Så langt er de fleste enige og det hele enkelt. Men nå er det ingen grei og enkel sammenheng mellom vårt velferdsnivå og vår innsats på disse områder. Skal vi sette våre ressurser inn på et bredt felt – drive «overrisling» – eller som punktinsatser på spesielle sektorer? I så fall på hvilke?

Vi har idag ikke gode nok kunnskaper om hvordan forskning og utdanning fungerer i samfunnsliv og økonomi til å gi fullgode svar på slike spørsmål. Egentlig satses det forunderlig lite på forskning om forskning og om høyere utdanning her i landet når vi tar i betraktning disse sektorenes størrelse og betydning.

Som bekjent tar det lang tid å utdanne arbeidskraft med høyere utdanning – og enda lenger tid å øke eller endre utdanningskapasiteten. Det er derfor helt nødvendig å bygge ut en varslingstjeneste som kan gi tidlige signaler dersom myndig-

Instituttssjef Sigmund Vangsnes

hetene skal unngå kostbare feilinvesteringer og de utdanningssøkende få et rimelig grunnlag for valg av utdanning.

Men slår ikke alle prognoser feil? De fleste gjør det – før eller siden. Som alle lett bederlige varer bør derfor prognoser forsynes med datostempel – «best før 1985 – ubrukelig etter 1990». NAVF's utredningsinstitutt har studier av forskning og høyere utdanning som sitt spesialområde. Vi tar ikke sikte på å

være noe orakel i Delfi, men forsøker så godt vi kan å redegjøre for utviklingstendenser i befolkning, næringsliv, teknologi og politikk som kan få betydning for spillet mellom høyere utdanning og arbeidsliv og danne grunnlag for de nødvendige beslutninger.

Vi har de siste årene sett håpfulle tendenser til en forskningspolitisk debatt. Når det gjelder høyere utdanning er det urovekkende stille. Regjeringen har varslet en stortingsmelding og mange enkeltpersoner og institusjoner er opptatt av temaet. Også Utredningainstituttet – bl.a. ved hjelp av våre rapporter og nå også bladet KOMPETANSE – ønsker å gi en liten stimulans til å gjenopplive debatten om høyere utdanning – som stort sett har ligget i dvale siden Ottosen-komiteens dager.

Sigmund Vangsnes

Poengsamling – nødvendig gode eller unødvendig onde?

For ca. 10 år siden ble grunnlaget for opptak til universiteter og høyskoler utvidet, slik at personer som ikke hadde examen artium kunne få adgang til å studere. Formålet med reformen var å gi personer som hadde valgt arbeid eller yrkesskole istedenfor artium en ny sjans til å ta høyere utdanning. Samtidig ble det innført et system slik at artianere kunne få tilleggs poeng for praksis og utdanning ut over artium. Spesielt ønsket en å tillegge bl.a. arbeidslivserfaring betydning ved siden av skolekarakterene.

Reglene ti år etter

Etter ti års bruk av de nye opptaksreglene kan en konstatere at søkere uten artium i økende grad har benyttet seg av de nye mulighetene for videreutdanning, og søkere med svake artiumskarakterer har fått bedre sjanser til å komme inn ved lukkede utdanninger – etter noen tids poengsamling. Men det er også grunn til å spørre om

ikke reglene for tilleggs poeng virker litt «for godt»: Opparbeiding av tilleggs poeng gjennom praksis og utdanning er blitt så utbredt at det ved enkelte utdanninger er blitt nødvendig å ha slike poeng for å komme inn. Utredningsinstituttet har gjennomført to spørreskjemaundersøkelser som kan belyse disse problemene. Den ene er foretatt blant elever i avgangsklassene i allmennfaglig studieretning i videregående skole i 1980, og sier bl.a. noe om elevenes forestillinger om nødvendigheten av å samle poeng etter eksamen. Den andre er gjort blant søkere til Norges Tekniske Høgskole, Norges Handelshøyskole, Det samfunnsvitenskapelige fakultet ved Universitetet i Oslo og sosionomutdanningen ved Sosialhøgskolene i 1982, og sier bl.a. noe om hvor utbredt det er å ha tilleggs poeng.

Fra skolegang til poengsamling

Rapporten om elevene på «allmennfag» er utarbeidet av Fride Eeg-Henriksen og ble publisert i mars 1984 med tittelen «Fra skolegang til poengsamling». Den viser f.eks. at 60 prosent av både mannlige og kvinnelige elever regnet med å ta fatt på en endelig høyere utdanning innen 5 år etter eksamen. Av disse regnet imidlertid bare 12 prosent med å komme rett inn, og guttene oftere enn jentene (19 mot 7 prosent). Denne forskjellen mellom kjønnene hadde først og fremst sin bakgrunn i at gutter og jenter ønsket seg ulike typer utdanning der forventningene om å slippe rett inn varierte. 88 prosent av elevene med planer om å ta en endelig høyere utdanning trodde eller visste ikke om de ville få vansker med å slippe rett inn på denne. Likevel ga nesten ingen opp håpet om å greie dette etter noen år. 84 prosent av disse «pessimistiske» elevene (75 prosent av guttene og 88 prosent av jentene) oppgav at de ville arbeide eller ta annen utdanning for å samle poeng eller «vente og se» mens de

holdt fast på sin plan. Nå kan skillet mellom poengsamling og venting kanskje være noe flytende. Venting kan f.eks. etter noen tid vise seg å ha vært poengsamling. Holder vi oss likevel strengt til dem som har oppgitt bare poengsamling finner vi at dette dreide seg om hele 49 prosent av dem som ikke regnet med å slippe rett inn på høyere utdanning. Jentene planla slik midlertidig aktivitet i langt større grad enn guttene – 57 mot 38 prosent.

Fra poengsamling til studier

Rapporten om søkerne til visse lukkede høyere utdanninger er utarbeidet av Steinar Tarnsfooss og vil bli publisert sommeren 1984. Undersøkelsen har som formål å se på de virkninger opptaksreglene har på studentrekrutteringen. Resultatene viser at elevenes forestillinger om nødvendigheten av poengsamling ikke er ubegrunnet. En stor del av søkerne totalt har samlet tilleggs poeng. Andelen med tilleggs poeng blant de som tilbys plass er ikke mindre. Det er imidlertid store forskjeller mellom søkerne til de ulike utdanningene. Søkerne til sosionomutdanningen ved sosial-

høgskolene er de mest ekstreme, her var det bare 5 prosent av søkerne med artium eller tilsvarende som ikke hadde tilleggspoeng. Blant de opptatte i denne søkergruppen hadde alle sammen tilleggspoeng. Minst utbredelse av tilleggspoeng var det blant artianere som søkte Norges Tekniske Høgskole. Her var det bare vel 40 prosent både av søkerne totalt og av de opptatte som hadde tilleggspoeng.

Årsakene til de forholdsvis store ulikhetene i forekomsten av tilleggspoeng mellom søkere til forskjellige utdanninger er flere. For de første varierer tilleggspoengenes vekt i forhold til karakterene mellom de forskjellige utdanningene. For det andre er konkurransen ulik mellom de forskjellige utdanningene. Ved sosialhøgskolene har tilleggspoengene stor vekt, samtidig som bare hver fjerde søker tilbys studie-plass. Ved Norges Tekniske Høgskole veier tilleggspoengene lite, og hver annen søker får tilbud om plass.

Generelt er det to grupper av søkere som har mange tilleggspoeng. Den ene er eldre artianere som først i «voksen»

alder har bestemt seg for å søke høyere utdanning. Den andre er artianere med dårlige eksamenskarakterer som har brukt lang tid på å samle poeng. I motsetning til den første av disse gruppene har den andre drevet en målrettet poengsamlings for å oppveie de manglende karakterpoengene. Tilleggspoengene har for øvrig bare ubetydelig virkning på

studentmassens sosiale, regionale eller kjønnsmessige sammensetning.

Poengsamlings – en ønskelig utvikling?

Det kan være grunn til å spørre om tendensen til poengsamlings som er i ferd med å bli den normale adferden blant artianere som tar sikte på en høyere utdanning, er en ønskelig utvikling. Poengsamlings er et selvforsterkende fenomen; jo fler som samler poeng desto mer nødvendig blir det å samle flere poeng. Med stigende tilleggspoengnivå avtar dessuten disse poengenes betydning og karakterene får desto større betydning. Tilleggspoengenes funksjon blir mer og mer av utsettende art. Det er de med best karakterer som kommer inn – bare noen år forsinket. Denne tilstanden har ennå ikke inntrådt fullt ut ved noen utdanning, men mye tyder på at vi er underveis. Bl.a. derfor må det være riktig på nytt å sette opp-taksreglene til høyere utdanning på den utdanningspolitiske dagsorden.

Fride Eeg-Henriksen/
Steinar Tamsfoss

Dette jobber vi med

I tillegg til de prosjektene som er fylldigere presentert i dette nummer av KOMPETANSE har avdelingen flere prosjekter under arbeid. Her følger en kort presentasjon. Prosjektene og resultatene vil bli mer utførlig omtalt i senere nummer av bladet.

Fremtidens jobber

Hovedmedarbeidere: Tom Colbjørnsen (eng.) og Knut Arild Larsen.

Prosjektets formål er å anslå mulige virkninger av den framtidige næringsutviklingen for utbredelsen av profesjonali-sering, interne arbeidsmar-keder, ulike typer ansettelses-kriterier, muligheter for selvstendighet, medbestem-melse og egenutvikling og sosial isolasjon eller kontakt i arbeidet.

Utdanning og arbeid 1980–2000

Hovedmedarbeidere: Knut S. Eriksen, Knut Arild Larsen og Thorleif Owren.

Prosjektet skal vurdere behovet for kandidater med ulike typer utdanning fram til år 2000 med utgangspunkt i makroøkonomiske beregninger som er laget til Langtidsprogrammet 1986–89.

Utdanning, kvalifikasjonskrav og jobbinnhold i offentlige etater

Hovedmedarbeider: Ellen Brandt.

Dette prosjektet søker bl.a. å belyse disse spørsmål: Er det universitets-, høgskoleutdannede eller etatsutdannede som får saksbehandler- og sjefsstillinger i offentlige etater? Hva er kvalifikasjonskravene ved rekruttering og opprykk? Er høye lønninger i privat næringsliv viktigste grunn til at ansatte vil slutte i etaten? Arbeider universitet/høgskoleutdannelse med andre oppgaver og på andre måter enn etatsutdannede?

Beslutninger om dimensjonering i høyere utdanning

Hovedmedarbeider: Maren Brit Baadshaug.

Prosjektet tar sikte på å analysere begrunnelsene som lig-

ger bak de forskjellige dimensjoneringsbeslutninger som fastlegger hvor mange studie-plasser det skal være i høyere utdanning totalt og på de forskjellige studieretninger. I løpet av de siste åra er stadig flere studieretninger blitt lukket. Riktignok er nye skoleslag og studieretninger kommet til, men begrensningene på antall studie-plasser synes å bli et økende problem på grunn av de store artianerkull de nærmeste årene.

Studentenes tidsbruk og læring

Hovedmedarbeider: Rolf Edvardsen

Prosjektet tar sikte på å gi et bilde av dagens student og hans/hennes tidsbruk. Tendensen går i retning av høyere gjennomsnittsalder, og flere kvinner blant studentene. Samtidig er det flere studenter som har barn, og flere som arbeider ved siden av studiene. Konsekvensen er at studentene ikke utnytter universitetenes tilbud i samme utstrekning som tidligere. I prosjektet inngår en spørreskjemaundersøkelse som bl.a. kartlegger studentenes utnyttelse av tilbudet og

hvordan de vurderer det.

Omstillinger i høyere utdanning.

Hovedmedarbeider: Otto Hauglin

Kravene til maksimal ressursutnyttning og omstillingsevne i høyere utdanning har blitt større de siste årene. Prosjektet analyserer hvordan universiteter og høgskoler arbeider med disse spørsmålene og søker å belyse hva som fremmer og hindrer omstilling.

Akademikerregisteret

Hovedmedarbeider: Edith Nordhagen

Akademikerregisteret er et register over personer som har tatt universitetsutdanning i Norge. Registeret omfatter ca. 105 000 personer med opplysninger om hva slags høyere utdanning disse har tatt. Registeret oppdateres hvert eneste år. Registeret brukes som utgangspunkt for f.eks. yrkesundersøkelser og for å lage statistikk over sammensetningen av «akademikerbefolkningen» i Norge.

Utdanning for full sysselsetting, men hvordan?

Presentasjon av instituttet og avdelingen

Planlegging, utforming og styring av utdanning kommer til å stå sentralt innenfor samfunnsplanleggingen i 1980 og 1990 årene. Et av de sentrale mål for utdanningsplanleggingen bør være å utdanne til full sysselsetting. Så mange som mulig må i ettertid kunne si at utdanningen jeg fikk var det aller beste utgangspunkt for

min yrkeskarriere. Et høyt mål, men det kan ikke settes lavere hvis Norge skal opprettholde sitt velferdsnivå og makte å gjenopprette full sysselsetting.

Ved avdelingen for studier av høyere utdanning vet vi derfor at vi befinner oss på et sentralt, men også konfliktfylt område i samfunnet. Viktige aktører er myndigheter, utdanningsinstitusjoner, lærere, elever/studenter og et bredt spekter av

interesseorganisasjoner. Vi utfører prosjekter på oppdrag for ulike institusjoner på dette feltet, men i faglige spørsmål har avdelingen og instituttet en uavhengig posisjon, også overfor instituttets moderorganisasjon, Norges almenvitenskapelige forskningsråd.

Avdelingen har for tiden følgende arbeidsoppgaver:

- overvåking av arbeidsmarkedet for kandidater med høyere utdanning
- prognoser for tilbudet av og etterspørselen etter høyere utdannet arbeidskraft.
- studier av rekrutteringen til høyere utdanning og akademiske yrker
- studier av effektivitet og tilpasningsevne i den høyere utdanning
- studier av nytten av høyere utdanning for den enkelte og for samfunnet.

Ved avdelingen arbeider det nå 11 personer. Foruten avdelingsjef og utredningsleder er det 6 utredningskonsulenter, 2 utredningsassistenter og 1 kontoransatt.

Ved NAVF's utredningsinstitutt, som ble etablert i 1969 for å forbedre beslutningsgrunnlaget innen forsknings-

politikk og høyere utdanning, finnes også en avdeling som arbeider med forskningsstatistikk og studier av forskning. Instituttet har totalt 36 ansatte og holder til i Wergelandsveien 15 i Oslo.

Knut Arild Larsen

I sofaen fra v.: Avdelingsjef Knut Arild Larsen, utredningskonsulent Ellen Brandt, utredningsassistent Grethe Hovland, utredningsleder Otto Hauglin. Bak fra v.: Utredningsassistent Einar Blomgren,

utredningskonsulent Rolf Edvardson, førstekontorfullmektig Eva Lohds, utredningskonsulentene Knut S. Eriksen, Maren Brit Baadshaug, Steinar Tamsfoss og Thorleif Owren.

Lettere å skaffe seg jobb

Foreløpige resultater fra arbeidsmarkedsundersøkelsen høsten 1983

Det var noe lettere å skaffe seg jobb høsten 1983 enn høsten 1982 for nye kandidater fra universitetene og distriktshøgskolene. Dette viser de foreløpige resultater fra Utredningsinstituttets arbeidsmarkedsundersøkelse høsten 1983. Undersøkelsen ble foretatt et halvt år etter at kandidatene hadde avlagt eksamen. For gruppen som var med i undersøkelsen både i 1982 og 1983 er det en nedgang fra 37 prosent til 33 prosent i andel kandidater som oppga at de hadde hatt vansker med å skaffe seg arbeid noenlunde i samsvar med sin utdanning. Arbeidsledigheten blant disse kandidatgruppene et halvt år etter eksamen gikk ned fra 5 til 4 prosent.

Bedringen gjelder alle hovedgrupper av kandidater. Av kandidater med høyere grads eksamen var det i 1983 29 prosent som opplevde vansker med å få arbeid mot 32 prosent i 1982. Ledigheten var 3 prosent

mot 4 prosent sist. Av kandidatene med lavere grad var det 44 prosent med vansker på arbeidsmarkedet i 1983 mot 54 prosent sist. Ledigheten et halvt år etter eksamen for disse var gått ned fra 7 prosent i 1982 til 4 prosent i 1983. 39 prosent av distriktshøgskolekandidatene hadde vansker i 1983 mot 44 prosent sist. Ledigheten et halvt år etter eksamen var for denne gruppen 6 prosent i 1983 mot 7 prosent i 1982.

Pedagogisk seminar med for første gang

Omfanget av arbeidsmarkedsundersøkelsen ble fra 1983 utvidet til også å omfatte uteksaminerte fra pedagogisk seminar. 47 prosent av de som søkte arbeid oppga at de hadde opplevd vansker med å skaffe seg jobb. Dette er et høyere tall enn for kandidater som ikke hadde pedagogisk seminar. F.eks. hadde 51 prosent av filologene med pedagogisk seminar vansker, mens bare 44 prosent av filologene (cand.philol., mag.art. og cand.mag.) uten pedagogisk seminar hadde

vansker. Dette skyldes antakelig at kandidater som tar pedagogisk seminar er mer orientert mot å arbeide i skolen hvor det for tiden oppleves som spesielt vanskelig å få jobb.

Går det bedre for tannlegene?

Tannlegene har hatt en nedgang i andelen som har opplevd vansker med å få arbeid fra 67 prosent i 1982 til 40 prosent i 1983. Dette kan ha sammenheng med at tannlegenes forventninger til arbeidsmarkedet er blitt lavere. Blant de som sa at de ikke hadde vansker var også en god del kvinnelige tannleger som rett etter eksamen hadde vervet seg i Forsvaret. Ingen av de 53 nye kandidatene som søkte arbeid oppfattet seg som hovedsakelig arbeidsledig et halvt år etter eksamen.

Blir det vanskeligere for samfunnsvitene?

Andre grupper som har fått det lettere er bl.a. landbruksvitene og realister både med høyere og lavere grad. Filologer med lavere grad har fått det noe lettere, mens situasjonen for dem med høyere grad er omtrent uendret. Gruppen sam-

funnsvitene har sett under ett, opplevd noe større vansker i 1983 enn i 1982. Dette gjelder særlig for psykologer, men også for flere av de mindre gruppene har fått det vanskeligere.

Usikkert for distriktshøgskolekandidatene

Kandidater fra distriktshøgskolene har fått det gradvis vanskeligere på arbeidsmarkedet i de siste årene. I 1983 ser det ut til at denne tendensen er stanset. 39 prosent av de arbeidssøkende hadde opplevd vansker med å få jobb høsten 1983 mot 43 prosent høsten 1982. For kandidater med økonomiske fag har det vært sterk vekst i kandidattallene, men dette har ikke ført til noen forverring av arbeidsmarkeds-situasjonen fra 1982 til 1983.

Foreløpige tall – endelig rapport i løpet av 1984

Tallene i denne artikkelen er basert på en foreløpig analyse. Mer detaljerte og fullstendige analyser vil foreligge senere i 1984.

Knut S. Eriksen/
Knut Arild Larsen

Noe å tenke på

«Andelen av elevene i siste klasse i gymnas som tar høyere utdanning direkte etter artium (registrert 1. oktober) var 25,1 prosent for avgangskullet fra 1971, 22,5 prosent for 1976-kullet og 18,2 prosent for 1979-kullet. 26,8 prosent av kvinnene på 1971-kullet var i høyere utdanning 1. oktober samme år. Bare 20,6 prosent fra 1979-kullet. For menn sank andelen fra 23,7 prosent i 1971 til 15,5 prosent i 1979. Nedgangen gjelder altså både kvinner og menn.»)Fra «Høyere utdanning og arbeidsmarkedet mot år 2000» i Forskning og høgre utdanning, Årbok 1982.)

«Fram til år 2000 vil tallet på personer i arbeidsstyrken øke med 274 tusen, dersom dagens presenter av yrkeaktive i ulike befolkningsgrupper holder seg. Det betyr en økning fra drøyt 2 millioner yrkesaktive i 1983 til snaut 2,3 millioner i år 2000. Hvis de siste års tendens til økende yrkesdeltaking forsetter fram til århundreskiftet, kan økningen komme opp i 332 tusen.» (Fra Statistisk ukehefte nr. 6, 1984, Statistisk Sentralbyrå.)

«Målt som andel av bruttonasjonalproduktet økte ressursene til utdanningsformål med 2 prosent i 1949 til 4 prosent i 1981. Dette omfatter ikke investeringer i utdannelsessektoren, og heller ikke verdien av arbeidsinnsatsen til elever og studenter. I 1980 var de offentlige nettoutgiftene til utdanningsformål 18 milliarder kroner, eller ca. 4 400 kroner pr. innbygger.» (Fra «Utdanning» i Sosialt utsyn 1983.)

Bestillingsseddel

Utrekningsinstituttets publiserte rapporter blir foreløpig tilsendt gratis til personer og institusjoner. På denne bestillingsseddelen kan publikasjoner fra 1983 bestilles. Fullstendig liste over tidligere års publikasjoner sender vi også gjerne.

- 1983:1 ARBEIDSMARKEDET ET HALVT ÅR ETTER EKSAMEN. Kandidater uteksaminert fra universiteter og høyskoler 1980 og 81. 78 sider.
- 1983:2 NORSK FORSKNINGSPOLITIKK Rapport fra en konferanse 21. mars 1983. 39 sider.
- 1983:3 FORSKNING VED UNIVERSITETENE. Delrapport I. Arbeidsoppgaver og arbeidstid. 108 sider.
Delrapport II. Universitetspersonalets kontakt med forskningsrådene. 31 sider.
Delrapport III. Universitetspersonalets syn på sine forskningsmuligheter. 56 sider.
- 1983:4 UTSTYR FOR EKSPERIMENTELL FORSKNING. Situasjonen i norsk medisin og naturvitenskap. 163 sider.
- 1983:5 YRKESKARRIERE OG SAMFUNNS-ENGASJEMENT. En oppfølgingsundersøkelse av universitetsutdannede kvinner og menn med ulik sosial bakgrunn. 41 sider.
- 1983:6 ARBEIDSMARKEDSPROGNOSER I SVERIGE, DANMARK OG NORGE. Metoder og erfaringer i 1970-årene. 48 sider.
- 1983:7 FRA SKOLEGANG TIL POENGSAMLING. Utdannings- og yrkesplaner blant avgangselever ved allmennfaglig studieretning i videregående skole 1980. 190 sider (Begrenset opplag).
FULLSTENDIG LISTE OVER PUBLIKASJONER.

Navn: _____

Adresse: _____